

‘Benoem een stille curator via Europees Hof bij liquidatie banken’

Wouter Keuning
Amsterdam

Europa moet voor de afwikkeling van niet-solvabele, niet systeem-relevante banken de benoeming van een stille curator via het Europees Hof van Justitie mogelijk maken; dit om belastingbetalers maximaal te ontzien bij de redding van banken.

Dat betoogt Dirk Schoenmaker van de economische denktank Bruegel naar aanleiding van de redding van Banca Popolare di Vicenza en Veneto Banca. Daarbij verleende de Italiaanse staat € 17 miljard steun om de goede delen te verkopen en de slechte delen af te wikkelen. De Europese Commissie gaf toestemming voor de staatssteun, maar dat druist in tegen de geest van de Europese richtlijn voor resolutie van ban-

ken. Die heeft als uitgangspunt geen publiek geld in de redding van banken te steken. ‘Er is geen enkele goede economische reden te bedenken zoveel belastinggeld in deze banken te steken. Dit had ook met veel minder staatssteun gekund’, aldus Schoenmaker, die ook hoogleraar Banking and Finance aan de Rotterdam

---

Curator
‘Het wreekt zich dat er een overheid is die nog kan ingrijpen’

Redding
‘Dit had ook met veel minder staatssteun gekund’

School of Management is.

V Hoe?

‘Door de bank te liquideren. Als de Single Resolution Board (het EU-orgaan dat erover gaat, red.), zoals het nu deed, besluit dat een bank niet systeem-relevant is en de wereld gewoon doordraait als zo’n bank omvalt, is liquidatie de volgende stap.’

V Krijg je dan geen bankrun?

‘Nee, je kunt dat heel ordentelijk laten verlopen als je het mogelijk maakt om van tevoren, via het Europees Hof, een stille curator te benoemen die alles voorkooft. Dan moeten wel alle tegoeden zijn bevroren op het moment dat je de maatregel bekendmaakt. Vervolgens kan iedereen via het depositogarantiestelsel snel weer bij zijn geld.’

Dirk Schoenmaker

FOTO: PETER STRELITSKI

V Waarom kost dat minder geld?

‘Omdat je dan net als bij een regulier faillissement een curator hebt die voor de boedel losse onderdelen gaat verkopen. Wat nog binnenkomt, wordt verdeeld onder de schuldeisers. Wat overblijft aan pijn wordt door alle kapitaalverstrekkers tezamen gedragen. In het geval van Italië begrijp je dat de staat de groep huishoudens die bankobligaties kocht als belegging wil compenseren. Dat gaat in dit geval om € 200 mln. Dat is iets anders dan € 17 mrd.’

V Waarom is deze aanpak nu niet gekozen?

‘Het wreekt zich dat er een nationale overheid is die op dit vlak nog kan ingrijpen om politieke redenen. Die snij je met het instellen van zo’n stille curator via het Hof weg uit het hele verhaal.’